

**Folketingets Social-,
Indenrigs- og Børneudvalg**

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.socialministeriet.dk

Sagsnr.
2018 - 6987

Doknr.
652760

Dato
16-01-2019

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 20. december 2018 stillet følgende spørgsmål nr. 205 (alm. del) til børne- og socialministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Trine Bramsen (S).

Spørgsmål nr. 205:

"Vil ministeren redegøre for, hvordan hun vil sikre, at der i lovgivningen er dispensationsmuligheder, således at det på opholdssteder og døgntilbud - efter aftale med forældre - bliver muligt at låse døren i tilfælde af voldsomt udadretterende unge, som beskrevet i Fyens Stiftstidende og Fyens Amts Avis den 18. og 20. december 2018 i sagen om Jonas Høj Jensen fra Middelfart?"

Svar:

Jeg vil starte med at sige, at den konkrete sag er meget ulykkelig, og at den viser, hvor svær balancen mellem hensynet til voksne borgeres selvbestemmelsesret og plejepersonalets pligt til at drage omsorg for borgeren er.

Udgangspunktet for servicelovens magtanvendelsesregler er, at plejepersonalet så vidt muligt altid skal løse uhensigtsmæssige situationer med en socialpædagogisk indsats. Servicelovens kapitel 24 indeholder hjemmel til, at der som sidste udvej kan foretages en række bestemte indgreb i borgerens selvbestemmelsesret. Nøgleord for disse indgreb er proportionalitet og skånsomhed, og derfor er så vidtgående et indgreb som indespærring ikke blandt de indgreb, der kan foretages efter servicelovens kapitel 24.

Indespærring er et meget voldsomt indgreb, som sætter store begrænsninger for den enkelte borgers selvbestemmelse og handlefrihed. Derfor er der i serviceloven kun hjemmel til indespærring i de helt særlige regler, der gælder for borgere, der er anbragt i en boform på baggrund af en strafferetlig afgørelse.

Selv om jeg har fuld forståelse for de bekymringer, som forældrene i den konkrete sag har, er det et meget stort skridt at tage, hvis vi udvider mulighederne for at spærre mennesker med handicap inde via en ændring i magtanvendelsesreglerne. Et skridt, jeg selv er meget betænkelig ved. Disse regler skal som nævnt oven for nemlig først og fremmest beskytte borgerne mod uforholdsmæssigt vidtgående indgreb i selvbestemmelsesretten – også selvom velmenende pårørende bakker op om sådanne indgreb.

Den indstilling var der fuld opbakning til under de forhandlinger om magtanvendelsesreglerne, som ældreministeren og jeg afsluttede med to brede politiske aftaler i august 2018. Under disse forhandlinger var der således et stort fokus

på beskyttelse af netop borgernes retssikkerhed, og der blev udvist tilbageholdenhed med at give kommunerne hjemmel til at foretage indgreb i borgernes selvbestemmelsesret.

Problematikken om indespærring var således hverken en del af forhandlingerne, de politiske aftaler eller det lovforslag, som skal udmønte aftalerne, og som skal fremsættes i starten af februar. Det blev aftalt, at der skal være mulighed for at låse yderdøre i beboerværelser for at beskytte borgeren eller andre mod personskade, men alle aftalepartier understregede samtidig vigtigheden af, at borgeren altid skal kunne komme ud af sin bolig af en anden dør.

En så væsentlig tilføjelse til lovforslaget, som en hjemmel til indespærring vil være, vil efter min mening ikke kunne ske uden en genåbning af de politiske forhandlinger. Og jeg synes, at det vil være rigtig ærgerligt at skulle genåbne forhandlingerne. Mest af alt fordi jeg mener, at vi har fundet den helt rigtige balance i de politiske aftaler og dermed i lovforslaget.

Med venlig hilsen
Mai Mercado